

КНИГА ПРОРОКА ЗАХАРІЇ.

¹ У восьмому місяці, в другому Дарійовому році, надійшло слово Господне до пророка Захарії Варахієнка, сина Аддового, таке:

² Прогнівився вельми Господь на ваших отців;

³ Оце ж скажи їм: Так говорить Господь сил небесних: Оберніть до мене, говорить Господь Саваот, то й я обернусь до вас, говорить Господь сил небесних.

⁴ Не будьте ж такі, як отці ваші, що до них промовляли прежні пророки, кажучи: Так говорить Господь Саваот: Зверніте з ледачих стежок ваших і від лихих учинків ваших; та вони не слухали й не вважали на мене, говорить Господь.

⁵ Отці ваші — де ж вони? та й пророки — чи вічно ж їм жити?

⁶ Слова ж мої й присуди мої, що я заповідав через слуг моїх пророків, чи ж не справджались на отцях ваших? і вони наvertsались та й говорили: Як призначив Господь Саваот учинити нам після стежок наших і по вчинках наших, так і зробив.

⁷ Двадцять четвертого дня одинадцятого місяця, у другому Дарійовому році, надійшло слово Господне до пророка Захарії Варахієнка, сина Аддового, таке:

⁸ Бачив я вночі видиво: чоловік на червоному коні стоїть проміж миртами в зеленій долині, а за ним коні червонобурі, теркати й білі;

⁹ І спитав я: Хто вони, пане мій? і сказав мені ангел, що розмовляв із мною: Я скажу тобі, хто вони.

¹⁰ Тоді озвався чоловік, що стояв проміж миртами, й сказав: Се ті, що їх Господь послав пройти землю.

11 Вони ж заговорили до ангела Господнього, що стояв проміж миртами й сказали: Пройшли ми землю й ось, вся земля заселена й спокійна.

12 І озвався ангел Господень і сказав: Господи Вседержителю! докіль будеш ти немилосерден до Єрусалиму й городів Юдиних, що гнівишся на них уже сімдесять років?

13 І відказав Господь ангелові, що розмовляв із мною, словами благими, словами відрадними.

14 І сказав мені ангел, що розмовляв із мною: Вісти голосно й скажи: Так говорить Господь Саваот: Я жалую Єрусалима й Сиона великою ревністю;

15 І палаю великим гнівом, проти тих спокійних народів, бо як я легко, гнівився, вони збільшали зло.

16 Тим же то таж говорить Господь: Повернусь ізнов милосердно до Єрусалиму: в йому одбудується мій храм, говорить Господь Саваот, та й простягнуть будівельній шнур через Єрусалим.

17 Далій оповісти й скажи: Так говорить Господь сил небесних: Города мої попереповнюються знов добром, і потішить Господь Сиона, й вибере собі знов Єрусалим.

18 І підвів я мої очі й дивлюсь: ось чотири роги.

19 І спитав я у ангела, що розмовляв із мною: Що се? а він відказав мені: Се роги, що порозкидали Юду, Ізраїля й Єрусалим.

20 Потім показав мені Господь чотири ремісники.

21 І поспитав я: Що вони йдуть робити? а він відказав так: Оті роги так порозкидали Юду, що ніхто не здоліє підвести голови своєї: а сі прийшли, щоб їх полякати та позбивати роги в народів, що підняли рога проти Юдиної землі, щоб її порозмітувати.

2

¹ І споглянув я знов і бачу: ось чоловік, і мав в руці міряльного шнура.

² Я спитав: Куди ти йдеш? а він сказав мені: Розміряти Єрусалим, щоб знати, який він завширшки й який завдовжки.

³ Аж ось виступив ангел, що розмовляв ізо мною, другий же ангел вийшов вустріч йому.

⁴ І сказав той до його: Біжи й скажи сьому молодикові так: Одкрито стояти ме Єрусалим через множество людей і скоту в ньому.

⁵ І сам я, говорить Господь, буду йому поломяним муром, і прославлю себе посеред його.

⁶ Гей, гей! утікайте ж із півночної вемлі, говорить Господь: Я бо вас порозвівав, ніби на всі чотири вітри, говорить Господь.

⁷ Утікай, Сионе, ти, що пробуваєш у дочки Вавилонської.

⁸ Так бо говорить Господь сил небесних: Задля слави послав мене він до народів, що вас обдерали; хто бо торкається до вас, торкається об зіницю ока мого.

⁹ І ось, я підніму на них руку мою, й стануть вони здобиччю невольникам своїм, і зрозумієте, що се Господь сил небесних послав мене.

¹⁰ Викликуй же радісно й веселись, дочко Сионова! ось бо, я прийду й осядусь посеред тебе, говорить Господь.

¹¹ І прийдуть тоді многі народи до Господа, й будуть моїм народом; і я оселюсь посеред тебе, й зрозумієш, що мене послав до тебе Господь сил небесних.

¹² І посяде Господь Юду, як своє наслідде на сьвятій землі, й вибере собі знов Єрусалим.

13 Умовкни ж, усяке тіло, перед Господом! він бо підіймається з сьвятого пробутку свого.

3

1 І показав мені первосьвященника Ісуса, що стояв перед ангелом Господнім, та й сатану, що стояв праворуч його, щоб його винуватити.

2 І сказав Господь (через ангела) до сатани: Нехай загрозить тебе, сатано, Господь, нехай загрозить Господь, вибравший собі Єрусалим! Хиба він не головня, вихоплена з огню?

3 Ісус же був у замазаній одежі, стоячи перед ангелом.

4 І озвався сей і сказав до інших (ангелів), що стояли перед ним: Поздіймайте з його замазану одіж! а йому сказав: Дивись, я зняв із тебе неправедність твою, й вдягаю тебе в одіж сьвяточну.

5 І говорив далій: Вложіть йому на голову чистий кидар, і вложили йому на голову чистий кидар, і наділи ризи на його; ангел же Господень стояв.

6 І заповів ангел Господень Ісусові і сказав:

7 Так говорить Господь сил небесних: Як ходити меш дорогами моїми й будеш пильнувати сторожі моєї, то будеш судити дом мій й наглядати над моїми дворами. І дам тобі в підмогу з тих, що стоять оттут.

8 Слухай же уважно, ти первосьвященниче Ісусе, ти й товаришу твої, щозасідають перед тобою, — сі мужі знаменні: Ось, я приведу слугу мого, Пагонця.

9 А ось, і камінь, що кладу перед Ісусом; на сьому камені семеро очей; і виріжу на йому начерки його, говорить Господь сил небесних, і зітру гріх землі сієї одного дня.

10 Того часу, говорить Господь сил небесних, буде одно одного закликати під виноград і фіговину.

4

¹ І вернувся той ангел, що розмовляв ізо мною, і розбудив мене, наче будять кого сонного.

² І спитав мене: Що бачиш? Я відказав: Бачу сьвітильника, — ввесь із золота; зверху в його кубочки на оливу й сім лямп на йому, а також сім дудочок до наливання в лямпи, що на йому.

³ А коло його дві оливині, одна праворуч од кубочка, а друга ліворуч.

⁴ І запитавсь я та й кажу ангелові, що розмовляв ізо мною: Проти чого воно, добродію?

⁵ І відказав ангел, що розмовляв ізо мною, й промовив: Хиба ти не знаєш, що воно? А я відповів: Ні, добродію, не знаю.

⁶ Тоді озвався він і сказав мені: Се, — Господне слово до Зоробабеля, і значить: Ні військом, ні силою вашою, тільки моїм духом, говорить Господь сил небесних.

⁷ Хто ж ти, велика горо, перед Зоробабелем? Ти — низина, а він положить углового каменя при веселих викликаннях: Ласка, ласка на ньому!

⁸ І надійшло слово Господне до мене:

⁹ Як руки Зоробабелеві заложили, основи під сей дом, так його руки й скінчать його, й зрозумієте, що Господь сил небесних послав мене до вас:

¹⁰ Хто ж би маловажив день сей, коли, радіючи, тоті семеро дивляться на будівельну вагу в руках у Зоробабеля? — се очі Господні, що обіймають зором увесь круг земний.

¹¹ Тоді озвався я й промовив до його: Проти чого ж сі дві оливини, праворуч і ліворуч сьвітильника?

¹² І озвався я вдруге й промовив до його: Проти чого сі дві галузки оливні, що золотими дудочками виливають із себе золоту оливу?

13 І відказав мені: Хиба ти не знаєш, що се? Я ж відповів: Ні, добродію, не знаю.

14 А він сказав: Се два помазані оливою, що стоять перед Владикою всієї землі.

5

1 І підвів я знов очі й побачив, аж се летить писаний звиток.

2 І спитав він у мене: Що ти бачиш? а я кажу: Бачу летючий писаний звиєць, двайцять локот завдовжки й десять локот завширшки.

3 І промовив він до мене: Се прокляття, що виходить на всю країну кожен, що крадекривдить, буде вигублений, як се написано на одній стороні; так само хто ложно кленеться буде вигублений, як написано на другій стороні.

4 Я допущу те прокляття, говорить Господь Саваот, і ввійде воно в госпуду злодія і в госпуду того, що моїм імям ложно божитья, й оселиться воно в їх домівках, і вигубить їх укупі з їх деревяною й камяною роботою.

5 І вийшов ангел, що розмовляв ізо мною, й промовив до мене: Підведи очі твої й подивись, що се за проява?

6 Кажу ж я: Що се? А він відказав: Се виходить мірка, й додав: се образ їх у всій країні.

7 Аж ось, піднялась оловяна покришка, а там у ефі сидить женщина.

8 І промовив він: Отся — то сама безбожність і пхнув її в ефу, та й накрив оловяною покришкою.

9 І зняв я очі свої й побачив: аж ось проявились дві женщины, й вітер дув у крила їм, а крила в їх були наче в кані; й підняли вони ефу та й понесли її між землею й небом.

10 І поспитав я в ангела, що розмовляв ізо мною: Куди несуть вони ефу?

11 Він же відказав мені: Щоб виготовити їй пробуток у Сеннаар-землі й як осядеться вона там, то поставиться на своїй підставці.

6

1 Знов підвів я очі мої і дивлюсь, аж се — чотири колесниці виходять із провалу між двома горами; гори ж були мідяні.

2 У первій колесниці були коні червоні, у другій вороні,

3 У третій колесниці коні білі, а в четвертій коні теркаті, дужі.

4 Я озвався й спитав ув ангела, що розмовляв ізо мною, й сказав: Проти чого воно, добродію?

5 І відповів ангел і сказав мені: Се чотири вітри небесні виходять стояти перед Владикою всієї землі.

6 Отті вороні коні йдуть у землі на північ, а білі йдуть позад них; теркаті ж йдуть у землі полуденні.

7 А дужі вийшли й намагались йти, щоб перебігти землю; і повелів він: Йдїть, пробігайте землю! І пробігли землю.

8 Тодї покликав мене й так промовив до мене: Дивись! ті, що вирушили в півночні землі, заспокоїли гнів духа мого на землі півночній.

9 І надійшло слово Господне до мене:

10 Возьми з дарів у тих, що прибули з неволі, у Хелдая, Товїї й Едая, та й іди того ж дня в госпуду Йосїї Софонїєнка, що прийшов із Вавилону;

11 Там возьми срібла й золота та й пороби вінці й вложи на голову Ісусові Йоседекенкові, первосвященникові,

12 І скажи йому: Так говорить Господь Саваот: Ось, муж — імя йому Пагонець, він виросте з свого кореня й збудує храм Господеві.

13 Так, він збудує дом Господень і увінчається славою, й засяде й володіти ме на престолі свойму; буде ж він і сьвященником на престолі свойму, й буде рада мира між сим і другим (престолом).

14 Вінці ж будуть на спомин про Хелема, Товія, Едая й Хена Софонієнка в дому Господньому.

15 І ті, що далеко живуть, приходити муть, помагати при будові храму Господнього, й визнає, що мене послав Господь сил небесних до вас; і станеться те, коли щиро слухати мете голосу Господа, Бога вашого.

7

1 У четвертому році царя Дарія, надійшло слово Господне до Захарії, на четвертий день девятого місяця, Хаслева.

2 Послано Сарецера й Регем-Мелеха вкупі з товаришами помолитись перед лицем Господнім,

3 І спитати сьвященників, що служили в дому в Господа сил небесних, та в пророків: Чи маємо в пятому місяці плакати й постити, так як уже багато літ досі чинили?

4 І надійшло до мене слово Господа сил небесних:

5 Скажи всьому народові в краю й сьвященникам так: Коли ви в пятому й сьомому місяці вже сімдесята, років постили й плакали, так чи ви ж постили справді мені?

6 Або коли ви їли й пили, так хиба ви не про себе їли й пили?

7 Чи не сі ж самі слова проголошував Господь через попередних пророків, як іще Єрусалим був люден і зупокоєн із городами своїми навкруги, та як полуденні країни й низина були залюднені?

8 І надійшло слово Господне до Захарії:

9 Так говорить Господь Саваот: Чиніть правду на суді, й доказуйте любов та милосерде кожен до свого ближнього.

10 Не тісніть удови й сироти, заволоки та злиденника, й не мисліть у вашому серці зла одно одному.

11 Вони ж не хотіли на се вважати, одвертались від мене й затулювали собі уші, щоб не чути,

12 І заткали серця свої, щоб не слухати закону й слів, що Господь Саваот посилав Духом своїм через прежні пророки; за-те ж і досяг їх великий гнів Господа сил.

13 Через те ж і бувало: як він накликав, а вони не слухали, так само й вони взивали, а я не слухав, говорить Господь сил.

14 І я порозкидав їх проміж усіма народами, що їх перш вони й не знали, й зробилась країна пусткою по них так, що ніхто не переходив її ні сюди, ні туди, та й так обернули вони бажану землю в пустиню.

8

1 І надійшло слово Господа сил небесних, таке:

2 Так говорить Господь Саваот: Я був повен ревнивої любови до Сиону, тим то й запалав великим гнівом за його.

3 Так говорить Господь; Обернуся до Сиону й буду пробувати в Єрусалимі, й звати меться Єрусалим городом правди, а гора Господа сил небесних — горою сьвятою.

4 Так говорить Господь Саваот: Знов седіти муть по майданах Єрусалимських діди й баби, кожне з костуром у руці задля довгого віку свого.

5 І повно буде по городських майданах хлопят і дівчат, що грати муться по улицах.

⁶ Так говорить Господь сил: Коли се вдавати меться дивним ув очах останків з народу в тоті дні, то хиба ж воно дивне й у моїх очах? говорить Господь сил небесних.

⁷ Так говорить Господь Саваот: Ось, я повизволю люд мій із земель восточніх і з земель від заходу сонця;

⁸ І поприводжу їх, та й будуть жити в Єрусалимі, й будуть вони моїм людом, а я — їх Богом у правді й справедливості.

⁹ Так говорить Господь сил: Кріпіть руки ваші, ви, що в сих днях чуєте сі слова з уст пророків, що були при засновинах дому Господа сил небесних, щоб храм будувати.

¹⁰ До того бо часу не було ніякої користі ні людям ані користі з роботи скотом; хто виходив і хто ввійшов, не був безпечен од ворога, та й допустив я ворогування між людьми одного проти одного.

¹¹ Нині ж я не той, що в прежні часи до останку люду сього, говорить Господь сил.

¹² Посів бо рости ме в супокою; виноградина давати ме плод свій і земля вроджай свій, та й небо давати ме росу свою, й усе те оддам у посідання послідові люду сього.

¹³ І буде так, що, як ви, доме Юдин і доме Ізрайлів, були прокляттем у народів, так я спасу вас, і будете благословенням; то ж не бійтеся; кріпіте руки ваші!

¹⁴ Так говорить Господь сил небесних: Як постановив я був покарати вас, коли батьки ваші гнівили мене, говорить Господь Саваот, та й не відмінив того,

¹⁵ Так само постановив я нині зробити добро Єрусалимові й Юдиному домові; не бійтеся!

¹⁶ От же які вчинки вам чинити: Говоріте одно одному правду та й судіте по правді й задля спокою

в воротях ваших.

17 Не мисліть у вашому серці нічого лихого одно одному та й не любуйтеся у лъживій присязі, се бо все я ненавиджу, говорить Господь.

18 І надійшло до мене слово Господа Саваота:

19 Так говорить Господь сил небесних: Пости в четвертому, пятому, сьомому й десятому місяці переменяться домові Юдиному в радощі й в веселі празники; тільки ви полюбіть правду й мир.

20 Так говорить Господь сил: І приходити муть народи й осадники, многих городів;

21 І будуть приходити осадники одного міста до осадників другого та казати: Ось; ходімо туди, помолитись перед лицем Господнім й шукати ласки в Господа сил небесних; і скажуть ті: пійду й я.

22 І приходити муть многі племена й сильні народи шукати Господа Саваота в Єрусалимі й благати Господа.

23 Так говорить Господь сил небесних: У ті часи буде так, що десятеро з усяких різномовних народів ухоплять за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог.

9

1 Пророче слово Господне, проти міста Гадрах, та й на Дамаск воно наляже бо око Господне на всіх людей (позирає), як і на весь рід Ізраїльський,

2 Та й на Емат примезний, на Тир, і на Сидон; вони бо себе аж надто мають за мудрих.

3 Тир побудував собі замки й намножив стілько срібла, як пороху, а волота, як на улиці грязі.

4 Та ось, Господь зробить його бідним й зломить силу його на морі, та й самого його пожере огонь.

⁵ Гляне на те Аскалон и здрігнеться, і Газа затремтить укупі з Екреном; бо надія його вийде йому на сором: не стане царя в Газі, Аскалон же запусіє.

⁶ Чужинці оселяться в Азоті, і зломлю гордоці Филістіїв.

⁷ Вирву мясо криваве з уст у його, жертву погану з зубів у його, й повернеться він до Бога нашого, й будуть вони, мов тисячники, в Юди передувати, та й Екронт буде, як Евузій.

⁸ І поставлю чату перед моїм храмом проти війська, проти проходячих туди й назад, і не буде проходити грабіжник; я бо тепер наглядати му моїми очима застим.

⁹ Веселися, Сионова дочко, викликай радісно, дочко Ерусалимська: Се Царь твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий — сидячи на осляті, сині яремної ослиці.

¹⁰ Тоді я поторошу вози боеві в Ефраїма й боеві коні в Ерусалимі та й поломаний буде лук военний; він бо проповідати ме мир народам, і зацарює од моря до моря, від ріки та й до кінців землі.

¹¹ І кровю завіту твого вибавлю я вязнів твоїх із ями, що в ній води нема.

¹² Вертайтесь до твердині, ви вязні, живучі в надії! що тепер оповішаю, дам вам удвоє.

¹³ Бо, неначе лука, натягну собі Юду, а сагайдака наповню Ефраїмом, і підійму синів твоїх, Сионе, проти твоїх синів, земле ти Йонська, та й зроблю тебе мечем у силача.

¹⁴ І з'явиться над ними Господь, і блискавицею вилетить стріла його, й загуде Господь трубою, та й ступати ме бурєю, віючою з полудня.

¹⁵ І хоронити ме їх Господь Саваот, а вони будуть валити і підбивати під себе каміннем із праці, будуть

пити до перепою, ніби вином, і переповняться, як ті кубки жертovní, як угли в жертovníка.

¹⁶ І спасе їх Господь Бог у ті часи, спасе нарі́д свій, як овець, і, мов дорогі камені в вінці, забличать вони на землі його.

¹⁷ О, яка ж велика доброта його, що за краса́та його! Хлі́б додаватиме духа молодикам, а вино — дівчатам!

10

¹ Просі́те в Господа дощу, коли його треба, а Господь блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полі.

² Бо терафими́ вам пусте говорять, та й віщуни видять неправду й оповідають сні́ пусті; вони потішають вас оманою; тим то й блукають люде, як вівці, пустопаш, бідують, бо нікому їх пасти.

³ На пасти́рів гнівом я палаю, і козлів тих (провідників) я покараю; бо навідається Господь сил до свого стада, й поставить рід Юдин, мов славного коня свого, до бою.

⁴ Із нього́ буде вугловий ка́мінь, із нього́ — при́колок, із нього́ — лук до бою, із його́ вийдуть всі гетьмани народу.

⁵ Ні́би невміраки, будуть вони побивати на війні́ та, мов грязь на дорозі топтати, й воювати; бо Господь із ними, й посоромлять іздеців на конях.

⁶ Подам силу Юдиному́ дому й спасу́ дом Йосифів, і приверну́ їх; я бо зми́лосердивсь до них, і будуть вони в мене, ні́би я й не відкидав їх; я бо їх Го́еподь і Бог їх, та й вислухаю́ їх.

⁷ Лицарем́ буде Ефраї́м у мене; серце́ їх звеселиться, мов вином заграє; і бачити́ муть се їх діти́ й зрадіють; веселитись́ будуть серця́ їх у Господі́.

⁸ Я дам їм знак і зберу їх до купи, бо я їх, викупив собі; безліч буде їх у мене, істільки як перед тим було;

⁹ І розміщу їх проміж народами, а вони й в найдальших землях будуть згадувати мене й жити муть із дітьми своїми, а схотять, — вернуться додому.

¹⁰ І заверну їх із Єгипту, скличу з Ассирії, й приведу їх у землю Галаадську й на Ливан, і не стане їм місця.

¹¹ І, наче б прийшла на море халепа та побила Фидіморські, наче б висхли глибині ріки, — так упокорений буде Асур і відняте буде скиптро Єгиптові.

¹² Подам їм силу в Господі, й ходити муть у ймя його, говорить Господь.

11

¹ Відчиняй, Ливане, ворота твої, й нехай пожирає огонь кедрів твоїх.

² Голоси, кипарисе; бо впаде кедр, бо й великі будуть спустошені; голосіте, дуби Базанські, бо повадиться гай ненроходний.

³ Чути голос ридання пастухів, бо спустошено бажанне їх; чути рик левчуків, бо спустошено красу Йордані.

⁴ Так говорить Господь, Бог мій: Паси вівці, призначені на заріз,

⁵ Що їх купивші вбивають безкарно, а продававші мовляють: Слава тобі, Господи; я збагатився! а пастухи не жалують їх.

⁶ Та й я вже не жалувати му сих землян, говорить Господь; і ось, я оддам людей, кожного в руки ближнього його й на поталу цареві його, й побивати муть вони країну, та й нікого не визволю із їх потали.

7 І буду пасти вівці, призначені на заріз, — бідолашню отару. І возьму собі дві палиці; одну назву ласкавість, а другу — повязь, і буду пасти ними вівці.

8 І занапащу трьох пастухів в один місяць, бо відвернеться душа моя од них, як се й їх душа одвертається від мене.

9 І скажу тоді: Не буду більш пасти вас: що вмирає, нехай умирає; що помирає, нехай помирає, а що зостається, нехай одно одного з'їдав.

10 І возьму мою палицю — ласкавості — та й поламлю її, щоб розв'язати вмову, що вчинив був із усіма народами.

11 І буде розв'язана вона того ж дня, а тоді зрозуміють бідолашні вівці, що мене визирали, що се було слово Господнє.

12 Тоді скажу їм: Коли ваша ласка, дайте мені плату мою; а коли ні, так не давайте; а вони одважать плату мені — трийцять срібних.

13 Господь же заповів мені: Вкинь їх в храмову скарбівню; — та й висока ж бо ціна, за яку мене оцінили! І взяв я трийцять срібних та й укинув у храму Господньому про ганчаря.

14 Тоді поламав я й другу палицю — повязь, щоб розірвати братерства між Юдою й Ізраїлем.

15 І знов сказав мені Господь: Возьми ж тепер собі зняряд у одного дурного пастуха:

16 Ось бо, я поставлю в землі сій пастуха, що байдуже йому пропадаючи, що заблуканих не буде шукати, ні хорих лічити, та й здорових не буде кормити, а їсти ме тільки мясиво ситих, ба й ратиці в них одривати.

17 Горе ж ледачому пастухові, що покидає стадо! Меч на руку його й на праве око його! О, рука йому зовсім усохне, а праве око його зовсім осліпне!

12

¹ Пророче слово Господнє про Ізраїля. Господь, що розпростер небо й оснував землю та й сотворив духа в чоловіці, говорить:

² Ось, я зроблю Єрусалим чашою осторопіння про всі примезні народи, та й про Юду під час облягу Єрусалиму.

³ І зроблю тоді Єрусалим важеним каменем для всіх народів; хто буде підіймати його, надсадиться, а зійдуться проти його всі народи землі.

⁴ В той час; говорить Господь, учиню, що кожний кінь обісіє, а їздеці обезуміють; на дом же Юдин одкрию очі мої, а коні в усіх народів ударю сліпотою.

⁵ І погадають гетьмани Юдині в серцях своїх: сила моя й осадників Єрусалимських тільки в Господі сил, Бозі їх.

⁶ Того часу зроблю я гетьманів Юдиних, ніби жарівнею між дровами, й як палаючий смолоскип в середині снопів, і повигублюють вони всі сусідні народи праворуч і ліворуч, і знов буде Єрусалим залюднений на своєму місці, в Єрусалимі.

⁷ І допоможе Господь, як і перш, наметам Юдиним, щоб не неслась високо над Юдою слава дому Давидового й величність осадників Єрусалимських — над прочими Юдеями.

⁸ Того часу закрие Господь щитом своїм осадників Єрусалимських, і найслабший між ними буде такий, як Давид, а дом Давидів буде як Божий, як ангел Господень перед ними.

⁹ І вигублю того часу всі народи, що рушили проти Єрусалиму.

¹⁰ На дом же Давидів і на осадників Єрусалимських вилию духа ласки й побожності, й поглянуть на того, що його прокололи, й будуть голосити по нему,

як по синові одинцеві, й сумувати, як сумують по перворідневі.

¹¹ Здійметься тоді в Єрусалимі голосний плач, як плач у Гададриммоні на Мегиддо-долині.

¹² І ридати ме країна, всяка родина окреме: родина Давидова окреме, й жіноцтво їх окреме; родина дому Натанового окреме, й жіноцтво їх окреме;

¹³ Родина дому Левіїного окреме, й жіноцтво їх окреме; родина Симеоніїв окреме, й жіноцтво їх окреме.

¹⁴ Так само й усі інші родини — кожна родина окреме й жіноцтво їх окреме.

13

¹ Того часу відкриється домові Давидовому й осадникам Єрусалиським криниця на змитте гріха й нечисті.

² І буде того часу, говорить Господь сил небесних, повикоренюю імення ідолів із сієї землі, так що вже їх і згадувати не будуть, а так само повиганяю з землі ложних пророків і нечистого духа.

³ Коли ж іще хто наважиться пророкувати, тоді сам отець його й мати його, що його породили, казати муть йому: Не жити тобі на сьвітї, бо говориш лож в імя Господне; і вбють його батько й мати, що вродила його, коли пророкувати ме.

⁴ І соромити муться пророки видива свого, пророкуючи, й не будуть уже вдягати волосяної гунї, щоб обманювати людей,

⁵ А казати ме кожен: Я не пророк, я такий собі, що порає землю, бо з самого малку хтось придбав собі мене рабом.

⁶ І як питає хто в його: Що ж се в тебе за рани на руках? то він відкаже: Се мене бито в дому люблячих мене.

⁷ Ой мечу! підіймись на пастиря мого, на близького мені, говорить Господь Саваот; побий пастиря, а вівці порозбігаються! Я ж направлю руку мою на малих.

⁸ І станеться на всій землі, говорить Господь, що дві третини на ній будуть вигублені й вимруть, а тільки третина зіетанеться на ній.

⁹ І введу ту третину в огонь, і розплавлю їх, як плавлять срібло, й очищу їх, як чистять золото: Вони будуть призивати ймя мов, а я вислухаю їх і скажу: Ось, се мій нарід, а вони казати муть: Господь — се Бог мій!

14

¹ Ось, надходить день Господень, і паювати муть луп посеред тебе.

² І позбіраю всі народи на війну проти Єрусалиму, й опанують город, і пограблять будинки, й побезчестять жіноцтво, й позаймають половину города у полонь, тільки останок людности не викорениться з городу.

³ І тоді виступить Господь і в'оружиться проти тих народів, як було колись в'оружувавсь у день бою.

⁴ І стануть ноги його на горі Оливній, що навпроти Єрусалиму до сходу сонця, й розпадеться Оливна гора надвое по середині на схід сонця й на захід, вельми великою долиною, і половина гори відхилиться 'д півночі, а друга — 'д полудню.

⁵ Ви ж утікатимете в долину мойс гір; бо долина проміж горами буде простягатись аж до Асилу; ви ж будете втікати, як утікали за царя Юдейського Озії від земного трусу; й прийде Господь, Бог мій й усі святи з ним.

⁶ І не буде світла в той день, світила, наче позникають.

7 І се буде єдиний день, звісний тільки Господу: ні то день, ні то ніч; тільки надвечір розвидніється.

8 І потечуть того часу живі води з Єрусалиму: половина їх — у море на всхід, а половина в море на заході; так буде літом і зимою.

9 І царювати ме Господь над усією землею; один тоді буде Господь, і одно ймя його.

10 Вся та земля буде, як би одно поділле від Габаону до Реммону, на полудне від Єрусалиму, що стояти ме високо на своїму місці й заповниться осадниками, од Беняминової брами до місця давних воріт, до наріжних воріт, і від Ананеїлової башти до царських тискарень.

11 І жити муть люде там, і не буде вже прокляття, а стояти буде Єрусалим безпеч.

12 І от яка буде язва, що нею вдарить Господь усі народи, що будуть воювати Єрусалим: у кожного нидітиме тіло його, як іще він стояти ме на ногах; очі його потануть у ямках своїх, а язик його висохне в роті йому.

13 І настане того часу між ними велика замішанина од Господа, — так що вони хапати муть одно одного за руку, й буде здійматись рука проти руки ближнього свого.

14 Та й Юда воювати ме проти Єрусалиму; й по нагромаджують скарби всіх народів, золото, срібло та одежу в великому множенстві.

15 І така ж язва побе коні, мули, верблюди й осли та й усяку скотину, яка буде в військовому таборі в них.

16 І буде опісля: всі, що позостаються з усіх тих народів, що приходили проти Єрусалиму, будуть сходитись що-року, щоб поклонитись цареві, Господеві сил небесних, і сьвяткувати сьвято кучок.

17 Коли ж которий рід на землі та не пійде в Єрусалим упасти перед царем, Господом сил, то не

буде дощу в них.

¹⁸ І коли Египецьке племя не вбереться в дорогу й не прийде, то й у його не буде дощу, й прийде на його така ж кара, якою побивати ме Господь народи, що не приходили на кучкове сьвято.

¹⁹ Ось, що буде за гріх Египту й за гріх усім народам, що не прийдуть обходити сьвято кучок.

²⁰ Того часу й на кінській узді надписувати муть: Господеві присьвячено, та й казани варові в Господньому домі будуть уважатись за сьвящені так само, як чаші перед жертівником.

²¹ Усякий котел у Єрусалимі й у Юдеї буде присьвячений Господеві сил небесних, і всі, що жертвувати муть, будуть приходити й брати їх та й у них варити, й не буде тих часів ніякого крамаря в дому Господа сил небесних.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358